Cholelithiasis Adaptatie van een Duodecim-richtlijn aan de Belgische zorgcontext

Haio: HAEGEMAN Celine , U.G.
Promotor: DELVAUX Nicolas , KUL
Praktijkopleider: Beeckman An , MEERT Hilde , VAN HEMELRIJK Christine , VAN RENTERGEM Evelien , Vercauter Piet

Context: Patiënten met cholelithiasis kunnen zich op verschillende manieren presenteren bij de huisarts. Daarom is het belangrijk dat deze weet welke diagnostische testen er dienen te gebeuren bij vermoeden van cholelithiasis en wat de waarde van deze testen is. Daarnaast kan ook de huisarts een eerste advies geven naar behandeling toe en verwijzen naar de tweede lijn waar nodig.

Onderzoeksvraag: In het kader van deze masterthesis werd de Duodecim-richtlijn rond “Cholelitiasis” geëvalueerd en zo nodig geadapteerd naar de Belgische zorgcontext. De aanbevelingen die hieruit volgen, kunnen huisartsen informeren en bijstaan in hun klinisch redeneerproces bij patiënten met vermoeden van cholelithiasis.

Methode: Aan de hand van vijf klinische vragen werd de huidige richtlijn bekeken en waar nodig geadapteerd. Zoeken naar internationaal wetenschappelijk relevante richtlijnen rond deze onderzoeksvragen vormde een eerste stap in het proces. Na een initiële screening van de gevonden richtlijnen werden de meest relevante richtlijnen grondig geëvalueerd aan de hand van het AGREE-II toetsinstrument. Op basis van de vergelijking tussen de Duodecim-richtlijn en de weerhouden richtlijn werd een eerste versie van de geadapteerde aanbevelingen opgesteld. Bij de adaptatie werd gebruikgemaakt van de GRADE methodologie. Tenslotte werden deze aanbevelingen voorgelegd aan een panel van experten en op basis van de feedback die hieruit verkregen werd, kon de finale versie met geadapteerde aanbevelingen worden afgeleverd.

Resultaten: De klinische vragen die in deze thesis behandeld werden, zijn enerzijds gericht op diagnostiek: “Welke laboratoriumtests zijn aanbevolen bij vermoeden van cholelithiase?", “Welke beeldvorming is aangewezen bij vermoeden van cholelithiase?”, “Welke aanvullende onderzoeken moeten uitgevoerd worden om complicaties van cholelithiasis op te sporen?”, en anderzijds gericht op therapeutische opties: “Welke niet-medicamenteuze adviezen kunnen worden gegeven bij symptomatische, niet-gecompliceerde cholelithiasis?” en “Welke patiënten met asymptomatische galstenen dienen behandeld te worden met cholecystectomie?”. De enige richtlijn die in aanmerking kwam voor de adaptatie van de aanbevelingen was de NICE-richtlijn “Gallstone disease: diagnosis and management.”

Conclusie: De adaptaties die door vergelijking met de NICE-richtlijn door ons voorgesteld worden, zijn eerder beperkt. Zowel bij de diagnostische als therapeutische vragen worden de aanbevelingen voornamelijk veralgemeend en geherformuleerd tot een effectieve aanbeveling met GRADE waardering. Het expertenpanel ging in grote mate akkoord met de aangepaste aanbevelingen. Met behulp van de feedback die via het expertenpanel werd verkregen, kwamen de definitieve aanbevelingen tot stand.